

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319206485
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8319206485.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcov: 1/ E.. O. V., rod. A., nar. X.X.XXXX, bytom U. XXX/XXX, X., 2/ F.. E. V., nar. X.XX.XXXX, bytom U. XXX/XXX, X., 3/ E.. Q. V., nar. XX.X.XXXX, bytom pri W. potoku XXXX/XXE, M. - C. M., proti žalovanému: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/X, XXX XX X., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s.r.o., so sídlom Piaristická č. 46, 911 01 Trenčín, IČO: 36 837 857, o zaplatenie sumy 8.971,88 eur s prísl., o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 24.08.2020 č.k. 7C/18/2019-112 v spojení s opravným uznesením zo dňa 17.02.2021 č.k. 7C/18/2019-162 a uznesením zo dňa 29.11.2021 č.k. 8Co 9/2021-189, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením.

Žalovaný vo vzťahu k žalobcom má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 03.07.2019 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 8 971,88 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.09.2017 do zaplatenia a uložil mu povinnosť nahradiť trovy konania.

Podanie žaloby odôvodnil tým, že v druhej polovici roku 2014 ho žalovaný ako súkromná osoba požiadal o finančnú výpomoc. Vysvetľoval mu to tým, že potrebuje uhradiť nejakú faktúru ako prezident Športového klubu Mesta X.. On sa tým hlbšie nezaoberal, lebo finančné prostriedky žiadal ako súkromná osoba a ako súkromnej osobe mu ich. To, že išlo o pôžičku súkromnej osobe potvrdil aj samotný žalovaný, pretože keď sa ho pýtal, prečo nezoberie pôžičku sám, tak mu vysvetľoval, že nechce, lebo by mu to spôsobilo problémy v účtovníctve ako podnikateľovi. V septembri 2014 mu požičal sumu 7 900,- eur. Túto sumu získal takým spôsobom, že dňa 04.09.2014 uzavrel vo W. a. s. pobočka X. zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru na sumu 8 000,- eur. A toho istého dňa bola uzavretá aj zmluva o pôžičke. Žalovaný bol osobne prítomný pri uzatváraní jeho úverovej zmluvy a teda bol aj presne informovaný o tom, že táto suma je rozložená na 95 splátok s tým, že prvá splátka mala byť zaplatená 15.10.2014, posledná 15.08.2022 s tým, že mesačná splátka vrátane poisťného je 149,26 eur s výškou úrokovej sadzby 15,90 % p. Žalovaný teda presne vedel aká je výška jednotlivých splátok, koľko splátok je potrebné zaplatiť a akou úrokovou sadzbou je úver úročený.

Získanú pôžičku v sume 7 900,- eur na základe žiadosti žalovaného vložil na účet číslo V. vedený vo W. pobočka X., ktorým účtom mohol disponovať výlučne len žalovaný, ako prezident športového klubu X.. So žalovaným ústne uzavreli zmluvu o pôžičke a žalovaný sa zaviazal, že požičanú sumu 7 900,- eur vráti najneskôr do 31.12.2014, v opačnom prípade berie na vedomie, že vrátená suma môže byť vyššia. Žalovaný mu požičanú sumu do 31.12.2014 nevrátil, ale namiesto toho uhradil 3 splátky po 150,- eur na úverový účet /október, november, december 2014/. Vzhľadom nato, že platil mesačné splátky 150,- eur, jednoznačne teda rešpektoval podmienky úverovej zmluvy a to aj pokiaľ ide o výšku jednotlivých splátok, počet splátok a taktiež aj výšku úrokovej sadzby. K 01.01.2015 sa teda dostal do omeškania so splatením sumy 7 900,- eur, ale pokračoval takým spôsobom, že splácal splátky po 150,- eur na jeho účet vedený vo W. Požičanú sumu ako celok žalovaný nevrátil, ako prisľúbil vyššie, ale nepravidelne splácal splátky po 150,- eur mesačne a to až do augusta 2017. Potom pôžičku nevrátil, nesplácal ani splátky ako predtým, a keď ho na toto upomínal, reagoval tak, že s týmto už nemá nič spoločného. Z toho dôvodu od kedy prestal dlh vracať, musel splátky úveru platiť sám a platiť ich aj doposiaľ. Podľa výpisov z jeho osobného účtu formálne záležitosť vyzerá tak, že v novembri 2018 mal vložiť na jeho účet sumu 500,- eur a v decembri 2018 sumu 160,- eur, t. j. celkové sa to rozpočítalo na 4 mesačné splátky, ale v skutočnosti finančné prostriedky v hotovosti na tieto vklady poskytol on osobne. Keďže bol nútený na základe zmluvy o poskytnutí úveru dodržiavať podmienky tejto zmluvy, splácal splátky a od septembra 2017 až do júna 2019 musel zaplatiť celkovo 22 splátok po 150,- eur, t. j. 3 300,- eur. Na zaplatenie ešte ostáva 38 splátok po 149,26 eur, t. j. 5 671,88 Eur.

3. Vo veci súd rozhodol v skrátenej konaní vydaním platobného rozkazu č.k. 7C/18/2019-25 zo dňa 25.07.2019, proti ktorému žalovaný podal v zákonnej lehote odpor. Podanie odporu odôvodnil tým, že on ako občan nemá voči žalovanému žiadnu povinnosť zaplatiť mu požadovanú sumu a ani žiadny právny vzťah, z ktorého by mu táto povinnosť vyplývala. Nikdy s ním žalobca neuzavrel zmluvu o pôžičke, kde by on osobne vystupoval v pozícii dlžníka.

V ďalšom uviedol, že v druhej polovici roku 2014 bol štatutárom Športového klubu Mesta X. a žalovaný v tom čase zastával funkciu primátora. Z pozície štatutára a nikdy inak, požiadal žalovaného ako primátora o dotáciu - finančné prostriedky na činnosť športového klubu, keďže v tom čase klub dlhoval na výplatách. Žalovaný mu vysvetľoval, že by sa to mohlo vybrať iba zmenou rozpočtu mesta, čo by vyžadovalo dlhší čas. Situáciu však bolo potrebné riešiť bezodkladne. Žalovaný to vyriešil tak, že na účet športového klubu V XXXX XXXX XXXX XXXX vložil sumu 7 900,- eur a túto sumu mal klub vrátiť do 31.12.2014. Športový klub pôžičku splácal a to vo vyššej výške, ako uviedol žalobca v žalobe - 53 nerovnakých splátok. Ďalšie finančné prostriedky na splatenie tejto pôžičky ani jemu a ani športovému klubu žalovaný neposkytol. Poskytnutú pôžičku 7 900,- eur športový klub riadne účtoval.

Žalovaný ďalej uviedol, že namieta aj premlčanie uplatnenej pohľadávky. Ak by bola daná jeho pasívna legitímácia v konaní, tak pôžička bola splatná 31.12.2014 a v čase podania žaloby 03.07.2019, nárok bol už zjavne premlčaný. Vzhľadom na uvedené žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Uznesením č.k. 7C/18/2019-64 zo dňa 13.08.2019 súd platobný rozkaz zrušil a vo veci nariadil pojednávanie.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami a to Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, výpisom z účtu vo W., a.s. č. V XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, výpismi z účtu vo W., a.s. predloženými žalobcom a žalovaným, výpisom z knihy analytickej evidencie, výpisom z pokladničnej knihy, písomnými vyjadreniami strán sporu, výpoveďou svedka p. R., prednesmi práv. zást. strán sporu a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Spoločnosť W., a.s. ako veriteľ a žalovaný ako klient uzatvorili dňa 04.09.2014 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, pri výške poskytnutého bezúčelového spotrebiteľského úveru 8 000,- eur. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 95 splátkach pri výške splátky 149,26 eur. Ročná úroková sadzba bola vo výške 15,90 %. 1. splátka bola splatná dňa 15.10.2014 a posledná dňa 15.08.2022.

7. Z výpisu z účtu č. V XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vyplýva, že dňa 04.09.2014 v prospech účtu boli pripísané finančné prostriedky vo výške 7 900,- eur. Majiteľom účtu je Mestský športový klub-V. X..

8. Z výpisu z knihy analytickej evidencie zúžená - prehľad účtov, Mestského športového klubu V. X. vyplýva, že dňa 04.09.2014 bolo zaúčtovaná operácia má dať - suma 7 900,- eur, vklad na BÚ, Ing. E. V..

9. Z výpisu pokladničnej knihy Mestského športového klubu V. X. vyplýva, že dňa 05.09.2014 bola vykonaná operácia - príjem sumy 7 900,- eur (príspevok od fyzickej osoby). Dňa 15.10.2014 a 14.11.2014 bola vykonaná peňažná operácia - krátenie príspevku od fyzickej osoby zo dňa 04.09.2014 a to vo výške 2 x 150,- eur.

Z výpisov z účtu predloženého žalovaným vyplýva, že v prospech účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXXX boli vložené finančné prostriedky vo výške 6 425,- eur. Ako vkladateľ je uvedený F. Z., resp. F. R..

10. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 03.10.2019 uviedol, že pán Z. bol v druhej polovici roka 2014 štatutárom Športového klubu mesta X. a on zastával funkciu primátora. V tom čase mesto získalo cez projekt z úradu vlády dotáciu na futbalový výstroj pre hráčov vo výške 15 000,- eur. Jednalo sa o účelové peniaze na nákup výstroja. Peniaze boli na účte športového klubu s ktorým mohol disponovať len F. Z.. September 2014 bol termín kedy bolo potrebné uhradiť faktúru za športový výstroj. Avšak v pokladni športového klubu chýbalo 8 000,- eur, ktoré F. Z. použil na iné účely(aj keď vedel že sa jedná o účelové peniaze ktoré je možné použiť len na konkrétnu vec). Keďže termín úhrady faktúry bol neúprosný, bolo nutné danú situáciu promptne riešiť. Pán Z. zvolal stretnutie, na ktorom sa zúčastnil on, Ing. V. R., vtedajší prednosta mestského úradu a F. Z. ako štatutár športového klubu mesta X.. Tam F. Z. navrhol Ing. R.vi aby on zobral úver vo výške 8 000,- eur a vložil ho na účet klubu s tým, že on (F. Z.) tento úver do konca roka 2014 splatí. Pán R. toto odmietol s námietkou že on už spláca iný úver. Potom on a pán R. navrhli pánu Z.ovi aby daný úver zobral on veď predsa to bol on, ktorý danú situáciu spôsobil. Ten to odmietol, že on ako podnikateľ, ak by daný úver zobral musel, by platiť daň z príjmu. Bol z jeho rozhodnutia rozčarovaný, ale snažil sa hľadať východisko z danej situácie (vtedy ho ani nenapadlo že sa pán Z. v budúcnosti zachová tak ako sa zachoval). A tak vznikla dohoda, že daný úver zoberie s ubezpečením že F. Z. do 31.12.2014 daný úver splatí. Svedkom bol pán Ing. R., ktorý to aj potvrdil. Hneď v tento deň poukázal na účet športového klubu čiastku 7 900,- eur so záväzkom, že daný úver pán Z. splatí do konca decembra 2014 a uvedenú sumu mu v podstate poskytol ako pôžičku. Takáto ústna zmluva o pôžičke vznikla medzi ním a pánom Z.om a Ing. R. bol svedkom. Pán Z. začal úver splácať a to priamo splátkami na jeho účet, preto sa prestal úverom zaoberať. Všetko bolo v poriadku až do roku 2015 kedy mu začali chodiť upomienky za nesplácanie úveru. Keď som sa menovaného F.a Z.a pýtal prečo nespláca úver, jeho odpoveď znela, že momentálne nemá peniaze, aby som ja chýbajúce peniaze vložil na účet a on bude v splácaní pokračovať. Ale nesplácanie bolo čím ďalej častejšie a výhovorky pália Z.a boli stále tie isté. Do dnešného dňa bol nútený zaplatiť splátky úveru okolo 4 000,- eur, len od januára 2019 doposiaľ je to 1 350,- eur. Využil všetky dostupné prostriedky na to, aby Z. pôžičku hoci postupne vrátil.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 10.01.2020 (žalovaný v podaní nesprávne uviedol dátum 10.01.2019) uviedol, že žalobca uzatvoril zmluvu o pôžičke so Športovým klubom Mesta X.. Vo vyjadrení žalobca tiež potvrdil, že splatnosť samotnej pôžičky nastala dňa 31.12.2014 a v čase podania žaloby dňa 03.07.2019, už bol uplatnený nárok zjavne premlčaný.

12. Svedok V. R. vo svojej výpovedi uviedol, že v roku 2014, nakoľko potreboval Futbalový klub v X. vyrovnáť určité čiastky, tak bolo potrebné zobrať úver, kde v tomto prípade sa on spolu so žalobcom a žalovaným stretli pred Všeobecnou úverovou bankou, aby tento stav riešili, kde mu bolo uvedené, aby on sám zobral úver, kde on s tým nesúhlasil a tento úver ani on nezobral. Pokiaľ sa jedná o ďalší priebeh daného stretnutia, tak má vedomosť o tom, že následne sa medzi sebou žalobca a žalovaný bavili o tom, aby žalovaný zobral úver za účelom zabezpečenia týchto finančných prostriedkov, kde žalovaný uviedol, podľa jeho vedomosti, že to nemôže zobrať, pretože je podnikateľom a mal by s tým problémy. Následne žalobca a žalovaný odišli do Všeobecnej úverovej banky, kde toto riešili. Pokiaľ má on vedomosti, tak následne úver bol aj zobrať s tým, že aj finančné prostriedky boli prevedené a podľa jeho vedomosti na účet futbalového klubu. To, kto zobral tento úver alebo v prospech koho, vedomosť nemá. Pokiaľ má vedomosť o tom, bolo potrebné uhradiť nejakú faktúru ohľadom nákupu výstroja a na toto neboli finančné prostriedky. Pokiaľ sa týka dotácií, tieto dotácie boli poskytované ročne a zrejme toto išlo mimo tohto rámca.

Na otázku, že či žalobca a žalovaný jednali medzi sebou ako primátor mesta a zástupca futbalového klubu, resp. ako fyzické osoby, uviedol, že skôr jednali medzi sebou ako fyzické osoby. Tiež uviedol, že keď s ním žalovaný jednal ohľadom zobrať úveru, tak s ním jednal ako fyzická osoba, nie ako zástupca klubu.

Pokiaľ sa jedná o splácanie úveru uviedol, že má vedomosť o tom, že tento následne bol splátkami nejako splácaný, pričom ohľadom periodicity splácania a výšky splátok uviesť nevie. Má vedomosť

priamo od žalobcu, že tento úver splácal žalovaný. Pokiaľ sa jedná o dobu, kedy mala byť pôžička splatená uviedol, že pri rokovaní mal vedomosť o tom, že do konca roku 2014 následne o tom, aké boli ďalšie dohody, vedomosť nemá.

13. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že rokoval so žalobcom, ktorý bol v tom čase postavením primátorom a takisto bol prezidentom športového klubu a on bol štatutárnym zástupcom tohto športového klubu. Pokiaľ sa jedná o finančné prostriedky, tak tieto boli poskytnuté športovému klubu, o čom sú aj doklady, ktoré sú v spise a pokiaľ sa rokovalo medzi stranami sporu, tak sa jednalo stále o poskytnutie finančných prostriedkov pre športový klub. On k rukám žalobcu žiadne finančné prostriedky neplatil. Dokedy uhrádzal splátky formou vkladov v banke, k tomu sa nevedel vyjadriť.

Na otázku, či mal zo strany zriaďovateľa, teda Mesta X., súhlas na uzatvorenie takejto pôžičky, tak uviedol, že keďže rokoval so žalobcom ako primátorom, tak súhlas bol daný. Písomný súhlas nemal. Nebola uzatvorená ani písomná zmluva o poskytnutí pôžičky. Prijatie finančnej sumy bolo zaevidované aj do účtovníctva klubu.

14. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že pokiaľ sa jedná o prvú namietanú skutočnosť zo strany žalovaného, tak žalobca zmluvu o pôžičke uzatvoril so žalovaným ako s fyzickou osobou a nie ako so štatutárnym zástupcom MŠK V. X. a takisto, pokiaľ sa jedná o vznesenú námietku premlčania, tak samotný žalovaný následne aj túto pôžičku plnil jednotlivými splátkami, a teda podľa jeho názoru je táto námietka premlčania nedôvodná.

Poukázal, že samotný svedok, p. R. preukázal, že v danom prípade nešlo o pôžičku futbalovému klubu, ale išlo o súkromnú pôžičku práve vo vzťahu k žalovanému. Pokiaľ sa jedná o samotný úver, tak jeho klient požiadal príslušnú banku o odklad splátok, kde tento odklad splátok mu bol povolený do septembra 2020, kde v tomto smere poukazuje, že vzhľadom na túto skutočnosť je možné, že aj celková pohľadávka bude vyššia, a preto aj po porade s klientom bude zvažované, že či nebude podaný návrh na rozšírenie žaloby v danom prípade.

V ďalšom uviedol, že v konaní bolo za preukázané, že pôžička bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným ako fyzickou osobou, pričom v prípade, ak by mala byť táto pôžička uzatvorená medzi žalobcom a športovým klubom, kde žalovaný vystupoval ako štatutárny zástupca, tak by sa vyžadoval predchádzajúci písomný súhlas zriaďovateľa na uzatvorenie takejto zmluvy a takisto písomná forma takejto zmluvy, ktorá by musela byť schválená zriaďovateľom. Žalovaný ako štatutárny zástupca futbalového klubu bol vo výkone svojej funkcie do 31.12.2014 pričom ešte v roku 2017 samotný žalovaný platil žalobcovi splátky úveru zo svojich finančných prostriedkov súkromných, a to tak, že ich vkladal na účet samotného žalobcu. Takto žalovaný konkludentným spôsobom súhlasil s takouto formou splácania a takisto podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, týmto došlo konkludentným spôsobom aj k uznaniu zmluvy o pôžičke medzi samotným žalobcom a žalovaným, a to ako fyzickou osobou. To, že išlo o pôžičku poskytnutú fyzickej osobe, potvrdil aj svedok vypočutý v tomto konaní, a to p. R.. Po 31.12.2014 nemohlo ísť o splácanie splátok Športovým futbalovým klubom, nakoľko samotný žalovaný nemal prístup k finančným prostriedkom tohto športového klubu a nebol už štatutárnym zástupcom tohto športového klubu. Žalovaný ešte v auguste 2017 platil finančné prostriedky žalobcovi a toto ani žalovaný nepoprel. Vzhľadom na uvedené žiada, aby súd žalobe vyhovel tak, ako bola podaná v tomto konaní a takisto, aby žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

15. Právny zástupca žalovaného vo svojom prednese uviedol, že v tomto konaní v prvom rade bolo sa potrebné zaoberať námietkou premlčania, ktorá bola zo strany žalovaného vznesená, pričom nebolo v konaní preukázané, žeby došlo k spočívaniu, určení, uznania inej premlčacej doby, kde k tomu sa ani žalobca prakticky nevyjadroval a samotný žalobca ani netvrdil a ani neprodukoval žiadne vyjadrenia, z ktorých by malo vyplývať, že tento nárok nie je premlčaný. Pokiaľ sa jedná o samotnú ďalšiu kľúčovú vec, teda to, medzi kým bola pôžička uzatvorená, tak žalobca sa v tomto konaní zameral na to, aby preukázal, že táto zmluva nemohla byť uzatvorená medzi športovým klubom a žalobcom. V tomto konaní však nepreukázal, žeby táto zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným. Pôžička bola poskytnutá priamo na účet športového klubu, ktorá bola zaevidovaná aj do jeho účtovníctva a takisto aj po skončení funkčného obdobia žalovaného športový klub túto pôžičku splácal, o čom sú v účtovníctve zaevidované jednotlivé úhrady. Na základe vykonaného dokazovania má zato, že na strane žalovaného nie je daná pasívna legitimácia. Keby bola aj daná pasívna legitimácia, tak nárok uplatnený vo vzťahu k žalovanému je premlčaný.

16. Podľa § 657 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

17. V danej právnej veci nebolo sporné, že v roku 2014 sa uskutočnilo stretnutie strán sporu a predmetom rokovania medzi nimi bolo riešenie úhrady záväzkov Mestského športového klubu V. X. v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov. Následne žalobca uzatvoril s peňažným ústavom zmluvu o poskytnutí bezúčelového spotrebiteľského úveru, kde na jej základe mu bol poskytnutý úver vo výške 8 000,- eur a žalobca sumu 7 900,- eur previedol na účet Mestského športového klubu V. X.. V konaní tiež nebolo sporné, že finančné prostriedky mali byť vrátené žalobcovi v lehote do 31.12.2014.

V konaní spornou bola skutočnosť tvrdená žalobcom a to, či žalobca zmluvu o pôžičke uzatvoril so žalovaným ako fyzickou osobou, resp. či zmluva o pôžičke bola uzatvorená medzi žalobcom a Mestským športovým klubom V. X., nakoľko v čase poskytnutia finančných prostriedkov žalobcom, žalovaný v tomto športovom klube bol jeho štatutárnym zástupcom.

18. Obrana žalovaného v tomto konaní v prvom rade bola založená na skutkovom tvrdení o tom, že v konaní nie je daná jeho pasívna vecná legitímácia, nakoľko zmluvu o pôžičke žalobca neuzatvoril s ním ako fyzickou osobou, ale pri rokovaniach so žalobcom žalovaný vystupoval ako štatutárny zástupca Mestského športového klubu V. X. a zmluva o pôžičke preto bola uzatvorená medzi žalobcom a týmto športovým klubom.

19. Podľa ustálenej súdnej praxe pod pojmom aktívna vecná legitímácia sa rozumie také hmotnoprávne postavenie žalobcu, z ktorého mu z hmotného práva vyplýva uplatňovaný nárok uplatnený žalobou v sporovom konaní; skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamieta.

Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie znamená, že niekto, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nositeľom hmotnoprávnej povinnosti nie je. Určenie právneho subjektu, ktorý je v danom prípade nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, má zásadný význam z hľadiska určenia vecnej legitímácie na strane žalovaného.

20. Súd v danom spore preto v prvom rade skúmal pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného v prejednávanej spore a dospel k záveru, že žalovaný nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v dôsledku nesplnenia ktorej si žalobca v tomto súdnom konaní uplatnil svoj peňažný nárok. Bremeno tvrdenia znáša v prípade sporu o vrátenie pôžičky veriteľ, na ktorom je, aby preukázal, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník predmet pôžičky riadne a včas nevrátil. Preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

21. Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, pričom dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Právny vzťah založený na takejto zmluve môže byť odplatný aj bezodplatný. Zmluvu o pôžičke je možné uzatvoriť ústne, písomne a aj konkludentne.

Esenciálnymi (pojmovými) znakmi zmluvy o pôžičke sú:

- a) prenechanie vecí na voľné nakladanie a aj spotrebovanie,
- b) druhovo určené veci,
- c) dočasnosť právneho vzťahu,
- d) povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu,
- e) určenie doby splatnosti (vrátenia) pôžičky.

Pri zmluve o pôžičke, ako neformálnej, ale reálnej zmluve (kontrakte) sa bezpodmienečne vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazí) veriteľom dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou.

22. V danom prípade žalobca ako veriteľ neunesol dôkazné bremeno v tom smere, aby nad všetky pochybnosti preukázal, že žalovanému ako fyzickej osobe v toto konaní titulom pôžičky poskytol finančné prostriedky vo výške 7 900,- eur. Naopak v tomto konaní bolo preukázané (čo tvrdil aj sám žalobca),

že medzi stranami sporu v roku 2014 sa uskutočnilo stretnutie za účelom riešenia finančnej situácie Mestského športového klubu V. X. a potreby finančnej dotácie klubu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu záväzkov klubu a následne na účet tohto športového klubu žalobca vložil aj sumu 7 900,- eur. Športový klub zaúčtoval túto transakciu vo svojich účtovných dokladoch ako záväzok voči žalobcovi a postupne aj záväzok splácal.

Z vykonaného dokazovania teda jednoznačne vyplynulo, že žalovaný pri rokovaní so žalobcom nikdy nepožadoval poskytnutie finančných prostriedkov pre svoje osobné účely a tiež, žeby požadoval ich poskytnutie vo svoj prospech. Finančné prostriedky boli za účelom, ktorý medzi stranami konania nebol sporný - úhrada záväzkov športového klubu, poukázané žalobcom na účet športového klubu. K reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov teda došlo v prospech tohto klubu. Následne aj športový klub pôžičku splácal, i keď ju neuhradil v lehote splatnosti do 31.12.2014, a to mesačnými splátkami a tieto úhrady športový klub evidoval aj vo svojom účtovníctve. Podľa názoru súdu nie je podstatné, že na dokladoch o vkladoch finančných prostriedkov na účet žalobcu je v texte uvádzané meno, priezvisko a bydlisko žalovaného. Túto skutočnosť nemožno považovať za rozhodnú pre prijatie záveru o tom, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená medzi stranami sporu.

23. „V posudzovanom prípade nemohol byť právny vzťah účastníkov posudzovaný ustanovením § 657 OZ už preto, že medzi nimi nedošlo k odovzdaniu žalovanej sumy. Žalobca neodovzdal ani nepreviedol žalovanú sumu žalovanému na ním určený účet, ale podľa dohody (postupne) zaňho hradil cenu tovaru (stavebného materiálu a prác), ktorý mu bol dodávaný pri rekonštrukcii jeho domu. Plnil tak to, čo mal podľa práva plniť sám. Samotná skutočnosť, že sa účastníci dohodli na tom, že žalovaný uhradí žalobcovi v dohodnutej dobe to, čo zaňho zaplatil dodávateľom, nerobí z popísaného právneho vzťahu účastníkov právny vzťah upravený v § 657 OZ, t. j. pôžičku.“ Rozhodnutie NS ČR zo 16.12.2009, sp. zn. 33 Cdo 4047/2008.

„Odvolačný súd pri posudzovaní otázky dôkazného bremena pochybil, keď zjavne prehliadol, že zmluva o pôžičke je v zmysle § 657 OZ tzv. reálnym kontraktom, to znamená, že k jej uzavretiu sa vyžaduje, aby veriteľ aj skutočne odovzdal predmet pôžičky dlžníkovi. Ak sa tak nestane, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (k tomu porovnaj napr. Ro NS SR z 30. 6. 2010, sp. zn. 3 Cdo 325/2009), a to aj keby všetky náležitosti tohto právneho úkonu (vrátane náležitostí vôle) boli dané. V prejednávanej veci bolo preto pre posúdenie otázky platnosti zmluvy o pôžičke nevyhnutné zistiť, či došlo k jej poskytnutiu - odovzdaniu peňazí. Skutočnosť poskytnutia pôžičky v konaní vždy preukazuje veriteľ, v danom prípade žalovaný. Neobstojí preto právny záver odvolacieho súdu, že nebolo povinnosťou žalovaného preukázať, že k pôžičke (teda jej poskytnutiu) prišlo. Dovolací súd dáva do pozornosti, že sa musí preukázať skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, nie preukázať možnosť veriteľa disponovať príslušnou peňažnou sumou.“ - Rozhodnutie NS SR z 23.05.2012, sp. zn. 1 Cdo 78/2010).

24. Pokiaľ sa jedná o skutočnosti tvrdené žalobcom v priebehu súdneho konania a tom, že športovému klubu nebol udelený súhlas zriaďovateľa na uzatvorenie zmluvy o pôžičke, v tomto smere súd len uvádza, že súdu neboli predložené žiadne relevantné dôkazy, z ktorých by vyplýva, že takýto súhlas bol potrebný. Zmluva o pôžičke je reálny kontrakt a pre jej platnosť zákona ani nevyžaduje písomnú formu.

25. Žalovaný v ďalšom namietal, že ak by aj bola daná jeho pasívna vecná legitímácia v tomto konaní, nárok uplatnený žalobcom je premlčaný.

26. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Súd pre úplnosť uvádza, že ak by žalobu nezamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného, tak by ju zamietol z dôvodu účinne vznesenej námietky premlčania žalovaným.

V konaní žalobca a zhodne aj žalovaný tvrdili, že peňažné prostriedky mali byť žalobcovi vrátené do 31.12.2014. Danú skutočnosť potvrdil aj svedok p. R.. Žaloba v danom spore bola podaná dňa 03.07.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 31.12.2017.

28. V tomto smere v konaní žalobca tvrdil že tým, že nakoľko mu boli finančné prostriedky splácané aj po uplynutí dohodnutej doby na ich vrátenie mesačnými splátkami, pričom posledná úhrada bola zrealizovaná v roku 2017, takýmto konaním došlo k zmene splatnosti pôžičky a preto jeho nárok nie je premlčaný.

Podľa § 516 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účastníci môžu dohodou zmeniť vzájomné práva a povinnosti.

K zmene obsahu záväzku dochádza v praxi v tých prípadoch, keď k existujúcemu zmluvnému vzťahu pristúpi ďalšia dohoda účastníkov zmluvy, ktorou sa v niektorých smeroch modifikuje obsah pôvodne dojednanej zmluvy. Dohoda o kumulatívnej obnove záväzku sa môže týkať aj modifikácie náležitostí splnenia dlhu. Modifikácia náležitostí splnenia dlhu sa môže týkať najmä určenia miesta a doby plnenia. Môže ísť aj o zmenu spôsobu splnenia dlhu.

V danej právnej veci však súdu nebolo preukázané, žeby oproti dohodnutej lehote splatnosti pôžičky ku dňu 31.12.2014 (pričom žalobca aj žalovaný zhodne tvrdila, že takto bola splatnosť pôžičky dojednaná), došlo dohodou k zmene tejto lehoty, resp. k inému dojednaniu ohľadom zmeny spôsobu splatenia predmetnej pôžičky.

29. Žalobca v podanom odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, alternatívne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

30. Namietal, že nie je možné súhlasiť s názorom súdu, že žalovaný nemá dostatok pasívnej legitímácie. K uvedenej námietke v podanom odvolaní poukázal na to, že žalovaný celkom jednoznačne požiadal žalobcu, aby finančné prostriedky previedol na účet športového klubu, a tak sa aj stalo. Žalovaný, ktorý bol v čase, keď žalobcu požiadal o pôžičku štatutárom a jediným človekom, ktorý mohol s účtom Športového klubu V. X. nakladať, pôvodne mal dostatok finančných prostriedkov na zakúpenie športových potrieb, ale časť tejto sumy použil na zatiaľ nezistené iné účely, zbytok mu chýbal, a preto žalobcu o pôžičku požiadal. Funkcia žalovaného v športovom klube, v ktorom bol štatutárnym zástupcom skončila k 31.12.2014. Súd mal k dispozícii 33 kópií výpisov o vkladoch v hotovosti na účet v časovom rozmedzí od 05.01.2015 až do 19.12.2018, kde je uvedené, že vkladateľom je žalovaný F. Z.. Teda ani športový klub, ani žalovaný v mene športového klubu nič platiť nemohol a ani neplatiť.

31. Pokiaľ ide o dátum 31.12.2014, ako začiatok plynutia premlčacej doby, ani tento záver súdu prvej inštancie neobstojí. Žalovaný totiž len navrhol, že požičané peniaze vráti v troch splátkach (október, november, december) do 31.12.2014 a žalobca veril, že tak urobí. Keďže sa tak nestalo, preto postupne splácal v priebehu rokov 2015, 2016, 2017 a dokonca aj v roku 2018 až do 19.12.2018. Podľa názoru odvolateľa až od tohto dňa nasledujúceho po 19.12.2018 je možné uvažovať o začiatku plynutia premlčacej doby. Toto konanie žalovaného teda vyvracia nelogickú obranu o tom, že finančné prostriedky si vypožičal ako štatutárny zástupca športového klubu. Ak by to tak bolo, po odchode z funkcie nemal žiadny dôvod plniť za iný subjekt, a to nie preto, že uznal pôžičku ako fyzická osoba.

32. Až do evidencie športového klubu, práve na základe pokynu žalovaného v pokladničnej knihe Mestského športového klubu V. X. dňa 04.09.2014, je suma 7 900,- eur zavedená ako „príspevok od fyzickej osoby“. Teda v žiadnom prípade nie ako dotácia primátora mesta (čo zákon ani nedovoľuje) a už v žiadnom prípade nie ako dotácia Mesta X. v prospech športového klubu. Všetky tieto skutočnosti vyvracajú obranu žalovaného a potvrdzujú tvrdenie žalobcu v tom zmysle, že išlo o pôžičku fyzickej osoby inej fyzickej osobe. Aj v tomto prípade žalovaný úmyselne klamal a súd toto klamstvo žiadnym spôsobom nevyhodnotil.

33. Napokon súd nevyhodnotil výpoveď priameho svedka Ing. V.a R., ktorý vypovedal, že rokoval so žalovaným ako fyzická osoba s fyzickou osobou a nie ako fyzická osoba so štatutárnym zástupcom športového klubu. Žalovaný žiadal aj od neho, aby on zobral pôžičku z banky a aby tieto peniaze požičal žalovanému, čo je ďalšie vyvrátenie klamstva žalovaného o tom, že malo ísť o dotáciu.

34. Podľa názoru žalobcu, napadnutý rozsudok žiadnu z náležitostí uvedených v ust. § 220 ods. 2 C.s.p. neobsahuje.

35. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

36. Poukázal ďalej na to, že v tomto konaní bolo preukázané (čo tvrdil aj sám žalobca), že medzi stranami sporu sa v roku 2014 uskutočnilo stretnutie za účelom riešenia finančnej situácie Mestského športového klubu V. X. a potreby finančnej dotácie klubu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu záväzkov klubu (nie žalovaného) a následne na účet tohto športového klubu (nie na účet, či k rukám žalovaného) žalobca vložil aj sumu 7 900,- eur. Športový klub zaúčtoval túto transakciu vo svojich účtovných dokladoch ako záväzok voči fyzickej osobe - žalobcovi a postupne aj záväzok splácal. Z vykonaného dokazovania tiež jednoznačne vyplynulo, že žalovaný pri rokovaní so žalobcom nikdy nepožiadaval poskytnutie finančných prostriedkov pre svoje osobné účely a tiež, že by požadoval ich poskytnutie vo svoj prospech.

37. V konaní nebolo sporné, že finančné prostriedky mali byť vrátené žalobcovi v lehote do 31.12.2014. V konaní žalobca a zhodne aj žalovaný tvrdili, že peňažné prostriedky mali byť žalobcovi vrátené do 31.12.2014. Danú skutočnosť potvrdil aj svedok pán R.. Žaloba v danom spore bola podaná až dňa 03.07.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 31.12.2017.

38. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcov nie je opodstatnené.

39. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

40. K odvolacím námietkam žalobcov sa žiada uviesť nasledovné.

41. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite objasnil, akým spôsobom a za akých okolností došlo k prevodu sumy 7 900,- eur vkladateľa Ing. E.a V.a - žalobcu na účet Mestského športového klubu - V. X.. V bode 9. odôvodnenia rozhodnutia poukázal na písomné vyjadrenie samotného žalobcu zo dňa 03.10.2019, kde žalobca opísal stretnutie žalobcu ako vtedajšieho primátora Mesta X., žalovaného ako štatutárneho zástupcu futbalového klubu a Ing. R., vtedajšieho prednostu mestského úradu za účelom úhrady faktúry za športový výstroj.

42. Výsledkom stretnutia bola dohoda medzi zúčastnenými, že žalobca zoberie úver, poukáže ho na účet športového klubu a žalovaný daný úver splatí žalobcovi do konca decembra 2014. Žalobca napokon konštatoval, že sumu 7 900,- eur v podstate poskytol žalovanému ako pôžičku.

43. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že nárok žalobcu opísaný v jeho žalobnom tvrdení z dôvodu účinne vznesenej námietky premlčania žalobcovi nemožno priznať. (bod 26., 27.)

44. K záveru súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané, že by oproti dohodnutej lehote splatnosti pôžičku ku dňu 31.12.2014 došlo dohodou k zmene tejto lehoty, resp. inému dojednaniu ohľadom zmeny spôsobu splatenia predmetnej pôžičky, odvolateľ v podanom odvolaní uviedol len to, že splatnosť pôžičky do 31.12.2014 navrhol žalovaný a on mu veril, že tak urobí. Keďže sa tak nestalo, pretože postupne splácal v priebehu rokov 2015, 2016, 2017, dokonca aj v roku 2018 až do 19.12.2018, teda podľa názoru odvolateľa až od nasledujúceho dňa po 19.12.2018 je možné uvažovať o začiatku plynutia premlčacej doby. Uvedeným vyjadrením závery súdu prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu v tomto smere spochybnené neboli.

45. Správnosť záverov súdu prvej inštancie o dohodnutej lehote splatnosti pôžičky ku dňu 31.12.2014, ako aj absencii iných dojednaní o zmene tejto lehoty, či zmeny spôsobu platenia, potvrdzujú jednoznačné tvrdenia žalobcu uvedené vo vyjadrení k odporu zo dňa 03.10.2019 (č.l. 73).

1. „A tak vznikla dohoda, že daný úver zoberiem ja, s ubezpečením, že F. Z. do 31.12.2014 daný úver splatí.“

2. „Vyžil som všetky dostupné prostriedky na to, aby Z. pôžičku hoci postupne vrátil (aj keď sa zaviazal, že tak urobí do 31.12.2014), bohužiaľ dotýčny ma dosť vulgárnym spôsobom odignoroval“.

46. Odvolací súd má za to, že odvolateľ právne významným spôsobom nespochybnil ani závery súdu prvej inštancie týkajúce sa nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného.

47. Z tvrdenia odvolateľa v podanom odvolaní, že žalovaný žalobcu požiadal, aby finančné prostriedky previedol na účet športového klubu, pretože športový klub potreboval uhradiť športovú výstroj a na toto nemal dostatok financií (výpoveď svedka R. citovaná v podanom odvolaní), nemožno, ako to správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, vyvodiť záver, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k tzv. reálnemu kontraktu, teda že žalobca ako veriteľ odovzdal predmet pôžičky žalovanému ako dlžníkovi.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

49. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

50. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).